

гочисленна артиллерия. Улицитѣ въ града бѣха прѣпълнени съ войници, интендантски чиновници и служащи отъ компанията на Когана. Отъ голѣмото движение на народа и многото коне, които се водяха на Дунава на водопой, надъ града Зимничъ и околността му висѣше цѣлъ облакъ прахъ.

При самия входъ въ града, отъ къмъ западъ, бѣше расположенъ обоза на главната квартира, а по-къмъ сѣверъ — нѣколко палатки, повечето отъ които бѣха конически (турски). Въ тѣзи палатки бѣха помѣстени тежко ранени войници. При едни отъ палаткитѣ азъ съгледахъ нѣколко турски войници.

Ний се приближихме при палаткитѣ, около които владѣеше мъртва тишина: ни болѣзненни охкания ни въздишки — нищо. Тукъ раненитѣ съ страшна агония се боряха съ смъртта. Азъ влѣзохъ въ три, четири палатки, въ които неподвижно лежахъ раненитѣ. Въ тѣхъ се чувствуваше една остра и неприятна миризма отъ ранитѣ, смѣсена съ миризмата отъ карболова вода. Въ една отъ палаткитѣ азъ познахъ двама ранени войници отъ 54-и пѣх. Мински полкъ. Тѣ, като ме видѣха, направиха движение да се приповдигнатъ, но нѣмаха сила.

Азъ се приближихъ при тѣхъ и ги попитахъ, на кое мѣсто сж ранени. Оказа се, че едина отъ тѣхъ бѣше раненъ въ стомаха, другия — въ гърдитѣ и то съ щикъ.

Азъ се помъчихъ да ги утѣша и да имъ вдѣхна вѣра въ тѣхното оздравяние, но едина отъ тѣхъ ми отговори.

— Не, ваше благородие, види се, че трѣбва да се прѣдаде Богу духъ. Нека бжде неговата свята воля, прибави той съ религиозно чувство. Азъ не жала живота си. Слава Богу, изпълнихъ си дълга спрямо отечеството и „Батюшки Царя“.

— Ваше благородие, бждете баща, моля ви, напишете дома писмо, завърши бѣдняка.

А другия, ранения въ стомаха войникъ, съ умоляющия си погледъ ме моляше за сжщото.

Обхванатъ отъ тежко чувство, азъ побързахъ да узная адреситѣ на родителитѣ на тия нещастници, увѣрихъ ги, че ще изпълня молбата имъ, която въ сжщия день и изпълнихъ, и като имъ пожелахъ по-скоро да оздравятъ, излѣзохъ отъ палатката.

— По-добрѣ на мѣсто, изведнѣжъ да ме свърши турския куршумъ или щикъ, отъ колкото да търпя такива физически и нравствени мъчения, си мисляхъ азъ.